

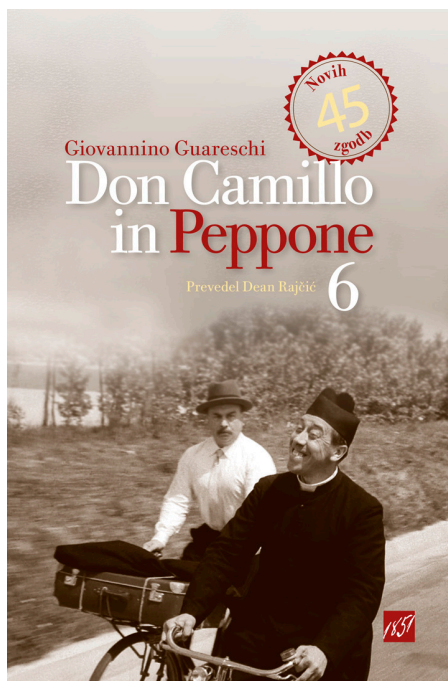

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

GIOVANNINO GUARESCHI: DON CAMILLO IN PEPPONE 6

Podatki o knjigi

- Naslov: Don Camillo in Peppone 6
- Avtor: Giovannino Guareschi
- Prevod: Dean Rajčič
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 28,50 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširano
- Število strani: 508
- ISBN 978-961-278-362-4
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Kulturnopolitične humoreske polpretekle dobe – ogledalo sodobni družbi

Če smo se pred pol stoletja pri branju Don Camilla muzali ob dogodivščinah med duhovnikom in komunistom, ko so v »samoupravnici« Jugoslaviji preganjali celo politične »vice«, gre danes na eni strani za kulturnozgodovinsko skico, na drugi strani pa za hudomušno lahkotno branje z literarno težo. V teh zgodbah, od katerih marsikatera temelji na resničnih dogodkih, se na prijeten in lahkoten način izraža Guareschijev brezkompromisni spopad z vsem, kar je opazil gnilega v tedanji družbi.

Kdor je z užitkom prebral prvih pet knjig Guareschijevih zgodb (prva je pri Celjski Mohorjevi družbi izšla leta 2013, druga leta 2014, tretja leta 2015, četrta leta 2016, peta leta 2017), bo seveda tudi sedaj pričakoval sočno in zabavno branje. In ne bo se zmotil. Res pa je, da so med šaljivimi tudi presneto resne zgodbe o življenju ljudi s Padske nižine, začinjene z duhovitim odnosom med katoliškim župnikom in »rdečim« županom. To so zgodbe, pisane s srcem. »Srce sicer ne razmišlja, vendar je včasih močnejše od možganov,« pravi don Camillo v enem od pogovorov z Jezusom. Iz obširnega opusa 346 zgodb nas bo šesta knjiga poučevala in zabavala s petinštiridesetimi novimi peripetijami obeh glavnih akterjev.

Guareschijeva iskriva satira je več kot aktualna tudi danes, saj je pisana tako, da v vsakem času drži ogledalo družbi, dokaz tega pa je, da je v Italiji v zadnjem desetletju izšlo več zbirk posameznih Guareschijevih zgodb z obširnimi komentarji uglednih literarnih kritikov. Skratka, videti je, da je šele več kot pol stoletja po njihovem nastanku prišlo do širšega zavedanja globine njihove sporočilnosti.

O avtorju

Giovannino Oliviero Giuseppe Guareschi, italijanski pisatelj, novinar, satirik, humorist in karikaturist, se je rodil 1. maja 1908 v Fontanellah di Roccabianca na območju Parme. Njegova mati Lina Maghenzani je bila osnovnošolska učiteljica, oče Primo Teodosio Augusto Guareschi pa je bil trgovec s tehničnim blagom. Ko je bil star šest let, se je družina preselila v Parmo, kjer je končal osnovno šolo. Sprejet je bil v tamkajšnji kolegij Maria Luigia in bil vpisan na kraljevo gimnazijo Romagnosi, vendar je njegov oče leta 1925 zašel v finančne težave, zaradi katerih je Giovannino maturiral šele leta 1928, torej pri dvajsetih letih. Še istega leta je dobil delo korektorja pri dnevnem časopisu *Corriere Emiliano*, obenem pa je za tednik *La Voce di Parma* pisal članke in pesmi, risal karikature in delal kot pomožni učitelj v omenjenem kolegiju. Umrl je 22. julija 1968.

V svetu je zaslovel zlasti s satiričnimi zgodbami o don Camillu in Pepponeju.

Guareschi spada med najbolj priljubljene in prodajane italijanske pisatelje in ga od vseh še danes tudi najbolj prevajajo, v Brescello, mestece, kjer so so snemali filme o don Camillu in Pepponeju in kjer stoji temu posvečen muzej, pa pride še vedno vsako leto na desettisoče obiskovalcev.

Odlomek iz knjige

Don Camillo je šel zaupat svoje muke in svojo bolečino Kristusu z glavnega oltarja.

»Jezus,« je vzkliznil, »nad to sodrgo bi morali poslati kot kokošja jajca debelo točo. Tem pokvarjencem je greh narediti kaj dobrega.«

»Delati dobro komurkoli ni nikoli greh,« je odgovoril Kristus. »Greh je, če ne narediš dobrega takrat, ko to lahko narediš.«

»Točno tako. Tisti skopuhi nobeno leto niso imeli toliko pšenice kot letos, jaz pa nobeno leto nisem s tolikšnimi težavami kot letos dobil od njih vsaj toliko pšenice, da bi se iz nje naredilo dovolj kruha za otroke iz rekreacijskega centra. Eden mi je dal osem kilogramov pšenice, drugi deset kilogramov, tretji samo pet kilogramov; in pri tem je treba imeti v mislih, da je vsak izmed njih dobil tja do pet tisoč kilogramov pšenice na hektar. Filottijevi so bili celo tako predrzni, da so mi ponudili trideset kilogramov; malo je manjkalo, da bi jim vso pšenico vrgel v obraz. Ali potemtakem nimam razlogov za jezo?«

»Ne, don Camillo, nimaš. Kdor pusti, da ga premaga jeza, ni na pravi poti. Treba je imeti potrpljenje in treba je biti ponižen. Potrpljenje in ponižnost: to mora biti tvoja deviza, don Camillo.«

»Jezus, oprosti, ampak s potrpljenjem in s ponižnostjo ni mogoče narediti kruha, za to je potrebna pšenica.«

»Zagotovo, don Camillo; ampak če potrpljenje in ponižnost nista podprta z vero v Božjo previdnost, ne moreta kaj dosti pomagati.«

Don Camillo je razumel lekcijo, ki mu jo je hotel dati Kristus.

»Jezus,« je rekel, »počakal bom, da se konj malo odpočije, in potem bom nadaljeval svoj obhod.«

[stran 69–70]